

Om Mani Padme Hum #21

Beiden hebben elkaar reeds ontmoet.

31 december 1987 in het Gautama Boeddha Auditorium.

Vraag 1

Geliefde meester,

Het is zo goed om weer terug te zijn. Om bij u hier in meditatie te zitten merk ik dat ik zo intens met mijn innerlijk in verbinding kom wat in het Westen niet gebeurt. Wat is deze alchemie?

Sat Vijaya, je vraag kan alleen beantwoord worden als je het verschijnsel van energievelden begrijpt. Elke plaats in de wereld heeft zijn eigen energieveld, gecreëerd door duizenden mensen die daar hebben geleefd. De manier waarop ze geleefd hebben, de manier waarop ze lief hebben gehad – zij zijn weg, maar ze hebben een kloppende energie achtergelaten die eeuwenlang blijft bestaan. En als het een voortdurende versterking van de energie is geweest, zoals het in het Oosten is geweest.... Al de genialiteit van het Oosten heeft zich gewijd aan één enkel doel: duizenden jaren lang hebben ze getracht om het innerlijk te onderzoeken – niet een of twee mensen, maar miljoenen en miljoenen, generatie na generatie. Het heeft een bepaalde vibratie gecreëerd die het Westen mist.

Hier in het Oosten, is meditatie iets waarop je kunt drijven. De hele energie om je heen is net als een rivier; ze gaat al naar de oceaan. Je hoeft niet te zwemmen, je hoeft alleen maar te drijven. In het Westen moet je vechten tegen de stroom in, want eeuwenlang heeft de extroverte mind een totaal andere soort energie gecreëerd, niet alleen anders maar absoluut tegengesteld aan het Oosten – het uitgaande, het extroverte.

Als je als wetenschapper in het Westen werkt zul je een onzichtbare steun ondergaan van de hele atmosfeer. In het Oosten gebeurt dit alleen maar aan hen die op een innerlijke reis gaan; dan zal het hele luchtruim en de bomen, alles je beginnen te helpen. Niet dat zij enige bedoeling hebben, maar gewoon omdat eeuwenlang dit is hoe zij steeds maar opnieuw naar het innerlijke centrum zijn getrokken.

Er zijn mooie verhalen, die misschien niet feitelijk zijn maar ik stel nadrukkelijk vast dat ze waar zijn. Ik wil een duidelijk onderscheid maken tussen het feit en de waarheid: iets kan feitelijk zijn en kan toch niet waar zijn. Jouw dromen zijn feitelijk – als je iemand doodt in je dromen dan dood je hem werkelijk – maar het is niet waar. Wanneer je wakker wordt merk je plotseling dat het alleen maar een droom was. Net zoals iets feitelijk kan zijn en toch niet waar, zo moet het tegenovergestelde ook begrepen worden: iets kan waar zijn, absoluut waar, maar zal zich niet als feit manifesteren. Het feit is een lager verschijnsel. Ik kan het alleen maar op één manier uitleggen ...

In een nacht met volle maan, als je bij een stil meer zit, kun je de volle maan in het meer zien. Het is feitelijk, maar niet waar. En je kijkt misschien niet naar de echte maan die ver weg aan de hemel staat; het zal geen deel van je feitelijke kennis worden, maar aan de waarheid ervan valt niet te twifelen.

De mooie verhalen die de innerlijk volgroeide mensen hebben omgeven creëren een probleem voor de geschiedkundige, maar niet voor de mediterende, want de historicus is alleen maar geïnteresseerd in het feitelijke. De interesse van de mysticus gaat veel dieper, veel hoger. Hij stelt geen belang in het feitelijke, hij is absoluut toegewijd aan de waarheid.

Ik zou je graag een paar voorbeelden geven.

Er wordt gezegd dat als Gautama Boeddha op weg was—en hij was voortdurend op weg, gedurende acht maanden van het jaar, met uitzondering van de vier regenmaanden. Hij ging dan om te rusten onder een boom zitten waarvan het blad afgevallen was, waarvan de takken kaal stonden afgetekend tegen de lucht – het was de tijd van het vallen van de bladeren. Maar er wordt verteld dat, gezien dat Boeddha onder de boom zat, het de boom erg beschamend voorkwam dat er geen blad was, geen schaduw, geen bloemen die zich verheugden om een man te verwelkomen die de ultieme pieken van bewustzijn heeft bereikt. En in de ochtend als Gautama Boeddha wakker werd, zagen alle leerlingen een wonder; de boom die absoluut zonder blad was geweest, zonder bloemen, was plotseling zo

groen geworden, met zo'n prachtig gebladerte rondom en honderden bloemen. En net de avond daarvoor hadden ze hem gezien – het wonder had zich in de stilte van de nacht voltrokken en de bloemen regenden neer op Gautama Boeddha.

Dit incident wordt zo vaak herhaald, vanuit zo veel verschillende bronnen, dat het niet simpelweg als symbolisch, als poëzie kan worden afgedaan. Wat mij betreft erken ik het als waar en als een existentiële ervaring.

Altijd wanneer ik zulke dingen las – en er zijn zoveel voorbeelden – heb ik me steeds het incident in Jezus Christus' leven herinnerd, waarvoor de Christenen geen enkele verklaring konden geven. Ze proberen het te verbergen. Maar voordat je het incident in Jezus leven kunt begrijpen moet ik je eerst enige relevante informatie geven.

Jezus kwam naar India toen hij veertien was en leefde bijna veertien jaar in India. Gautama Boeddha's vibratie was nog steeds tastbaar, hij leefde maar vijfhonderd jaar daarvoor en had honderden verlichte mensen nagelaten. De lucht was vol van zijn geur zodat de jonge Jezus er enorm door moet zijn beïnvloed. En de route die Jezus volgde in zijn reizen bewees het: hij ging naar Ladakh, dat is waar een van de oudste Boeddhistische kloosters nog steeds in gebruik is, en daarna naar Tibet, dat meer in overeenstemming met Gautama Boeddha was gekomen dan India zelf.

Deze aantrekkingskracht dreef hem naar de erg onbekende en gevaarlijke gebieden van Ladakh, Tibet. De reden was dat hij zoveel mogelijk te weten wilde komen over deze vreemde man, Gautama Boeddha, die de hele atmosfeer in het Oosten had getransformeerd.

Hij moet die verhalen gehoord hebben dat, waar Boeddha langs kwam, de bomen gingen bloeien zelfs al was het niet het seizoen voor hen om te bloeien.

Pas honderd-twintig jaar geleden verbleef een Russische reiziger gedurende zes maanden in Ladakh en bestudeerde de oude verslagen. Hij berichtte van deze oude aantekeningen die Jezus herinnerden als een jonge man maar van een enorme stilte, schoonheid, en een groot onderzoeker, die naar het klooster gekomen was en er drie maanden had verbleven. Ze beschreven Jezus exact: dat hij van Judea gekomen was, een verafgelegen land; dat het erg moeilijk voor hem was vanwege de taalbarrière, maar hij deed erg zijn best en verzamelde zoveel mogelijk honing als hij kon van elke mogelijke bron die nog steeds beschikbaar was. Na Gautama Boeddha, ofschoon er vijfhonderd jaar voorbijgegaan waren, was de lucht nog vol van herinnering. De bergen waren het niet vergeten. En er waren honderden mensen die tijdgenoten van Gautama Boeddha genoemd zouden kunnen worden voor zover het hun bewustzijn betrof.

Ik vertel je deze feiten want nu hebben Christelijke missionarissen al deze verslagen van Ladakh weggehaald. Er waren verslagen in Tibet die vernietigd zijn in de tijd van het Britten. Ze hebben geprobeerd om elk mogelijk bewijs te verwijderen dat Jezus in het Oosten was geweest om de kunst van meditatie te leren. Maar ondanks al hun inspanningen zijn er wezenlijke bewijzen. En nu kom ik bij het verhaal in Jezus' leven.

Drie dagen lang waren hij en zijn discipelen al hongerig, want de steden waar ze doorheen kwamen waren erg fanatiek Joods en ze wilden hen geen onderdak geven. Integendeel. Ze gooiden met stenen naar hen en smeten hen uit hun steden. En Jezus kwam bij een vijgenboom en hij was erg boos op de boom. Hij was zeker geen man van boosheid. Hij was een man met enorme liefde en vrede. Maar dit incident staat op zichzelf, zonder enige uitleg.

Op de eerste plaats is het absurd om boos te zijn op een vijgenboom omdat zij hongerig waren en de boom hen niet met vijgen verwelkomde – en het was niet de tijd voor de vijgen! Het lijkt gewoonweg absurd en krankzinnig: Jezus vervloekte de boom. Voor de Christenen nu is het erg moeilijk uit te leggen wat er gebeurd is. Een man als Jezus die een boom vervloekt zonder enige duidelijke reden, want het was zelfs niet het seizoen. En zelfs al was het wel het seizoen geweest, de boom is aan niemand iets verplicht. Je kunt niet verwachten dat de boom je verwelkomt.

Waar had hij dit idee vandaan? Want in de hele Joodse traditie is er geen enkel voorbeeld waar hij dit idee vandaan had kunnen krijgen. De enige uitleg is dat hij het idee heeft gekregen van de Boeddhistische verhalen waarin bomen Gautama Boeddha verwelkomden met bloemen, met vruchten. Zelfs hele bossen vergaten het seizoen, het klimaat; ze werden groen, ze verheugden zich in

de verlichting van Gautama Boeddha. Ze verheugden zich in het gezelschap van Gautama Boeddha en zij tonen in hun eigen taal hun vreugde, hun appreciatie, hun gelukzaligheid – want zelfs als één enkele mens zijn verlichting erkent wordt een deel van het universum verlicht. Gewoon vanwege een enkele mens, gaat het hele niveau van bewustzijn omhoog.

Dit is een erkende waarheid in het Oosten. Zonder in het Oosten te zijn geweest, had Jezus niet de verwachting kunnen hebben dat de vijgenboom... Maar hij vergat helemaal dat de vijgenboom ook een bepaald klimaat nodig heeft, een bepaalde vibratie en een bepaalde traditie. Als de vijgenboom niet weet dat zijn voorouders duizenden jaren lang de Boeddha's hebben verwelkomd, dat die vibratie genoeg is voor de boom, een uitdaging om te dansen en zichzelf uit te drukken in al zijn schoonheid....

Ook was de vijgenboom niet bewust noch was Jezus een verlicht mens. Hij had over verlichting gehoord, hij kan aan de voeten van verlichte mensen gezeten hebben in het Oosten, hij kan een verlangen in zich gecreëerd hebben om zelf verlicht te worden, maar verlichting en haar taal was vreemd voor zijn eigen mensen in Judea. Ze hadden een totaal andere religieuze traditie – van profeten, redders, boodschappers, verkondigers dat ze van God kwamen en dat je gered zou worden als je in hen geloofde.

De hele joods-christelijke traditie neemt de verantwoordelijkheid van elke individu weg om verlicht te worden. En mensen denken onbewust dat het veel makkelijker is om in iemand te geloven en van ellende verlost te worden, van de donkere nacht van de ziel, dan dat ze zelf de verantwoordelijkheid in eigen hand nemen. Maar ze zijn niet bewust: zo gauw je de verantwoordelijkheid aan iemand anders geeft, heb je zonder het te weten ook je vrijheid weggegeven. Verantwoordelijkheid en vrijheid zijn twee kanten van dezelfde medaille. Je kunt niet de ene weggeven en de andere behouden.

Je kunt niet zeggen, “het is de verantwoordelijkheid van een profeet om mij te redden en toch ben ik vrij om mezelf te zijn.” Zo gauw dat je een gelovige wordt en je geeft je verantwoordelijkheid aan Jezus Christus of Mozes of Ezeziel, heb je ook je vrijheid reeds weggegeven. Nu is het niet langer urgent voor je om je eigen wezen te realiseren of zelfs de moeite te nemen om te weten wie je bent. Het hangt nu allemaal af van de profeet waar je in gelooft, het is zijn verantwoordelijkheid. Je denkt dat je vrij bent geworden van verantwoordelijkheid maar je bent vergeten dat je ook je vrijheid hebt ontkend. Met je verdwenen verantwoordelijkheid heb je jezelf gereduceerd tot een slaaf.

Jezus kon niet de taal van het Oosten spreken. Hij moest de taal van zijn eigen mensen spreken. Maar hier en daar is de invloed van het Oosten merkbaar. Bijvoorbeeld, de joodse God zegt in het oude testament: “Ik ben geen aardige kerel. Ik ben een erg jaloerse God, ik ben erg gewelddadig, en iedereen die mij niet gehoorzaamt zal oneindig gaan lijden. Bedenk wel, uiteindelijk zegt hij, “ik ben je oom niet.”

Toen ik voor de eerste keer bij het gedeelte kwam waar hij zegt, “Ik ben je oom niet...” Hij herinnert je eraan: “Ik ben je vader! En gehoorzaamheid is de enige religie.”

Dat is het hele verhaal van de schepping in het christendom en het jodendom: de mens werd uit de hof van Eden gegooid – niet vanwege enige zonde, niet voor het vermoorden van iemand, niet voor verkrachting; hij werd uit de tuin van God gegooid omdat hij ongehoorzaam was. Dat maakt het wel absoluut duidelijk: dat de joods-christelijke traditie voornamelijk gelooft dat gehoorzaamheid religie is en ongehoorzaamheid de grootste zonde, de erfzonde.

En het is vreemd om je te realiseren waarin Adam en Eva niet gehoorzaamden. Als je onpartijdig bent, niet bevooroordeeld, dan kun je een erg vreemde scène zien: God zegt tegen Adam en Eva, “in deze uitgestrekte tuin mag je de vruchten van alle bomen eten; alleen twee bomen zijn verboden.” Het is een parabel, maar enorm betekenisvol. Het mag dan niet feitelijk zijn maar het is zeker waar. De ene is de boom der wijsheid, die je van God niet mag hebben. Je kunt het vertalen: de ene is de boom van verlichting die God je onthoudt, want verlichting is niets dan wijsheid. En de tweede boom is die van eeuwig leven. Hij verbiedt de mens om de vruchten van deze twee bomen te eten. Hij heeft alles weggenomen wat het leven extatisch kan maken. Hij heeft je verlichting weggenomen en hij heeft je ervaring van het eeuwige weggenomen. Wat blijft er dan nog over? Hij heeft gewoon je

waardigheid weggenomen. Hij heeft je vrijheid vernietigd. Hij heeft zelfs de drang om naar binnen te gaan weggenomen, want deze twee bomen groeien binnenin je. De boom der wijsheid en de boom van eeuwig leven zijn niet echt twee bomen. Het is een ervaring met twee aroma's.

Ongelukkigerwijs maakte Jezus kennis met woorden die niet pasten bij de traditie waaruit hij kwam. Hij ging terug toen hij ongeveer achtentwintig jaar was; het duurde twee jaar om terug naar Judea te reizen. Natuurlijk moest hij de taal spreken die verstaan kon worden. Bijvoorbeeld, als hij over nirvana, verlichting, innerlijke extase, sprak zou hij niet begrepen worden. Hij moest het omzetten in een taal die misschien enige betekenis zou hebben voor de mensen tegen wie hij sprak. Hij had het over het "Koninkrijk van God" en hij deed zijn best om iets van het eigene dat hij in het Oosten geleerd had op de een of andere manier over te brengen.

Daarom is hij de eerste mens in het Westen die zegt dat "Het Koninkrijk Gods is binnenin je." Dat staat niet in het Oude Testament. Niemand had ooit gehoord dat het Koninkrijk van God binnenin je was. Dit was gewoonweg een erg knappe vertaling om te zeggen dat jij de god bent. "Het Koninkrijk van God is binnenin je" is een manier om te zeggen dat naar buiten kijken niet de manier van de zoeker is; je moet naar binnen gaan.

Dit gaf het hele probleem. De Joden konden zien dat hij woorden gebruikte uit hun traditie maar dat hij er vreemde betekenissen aan gaf. Het was absoluut duidelijk: de Joodse God zegt, "Ik ben een jalouse god, een erg boze god, ik zal je niet vergeven als je enige zonde begaat." En dat wordt bewezen door de verdrijving van Eva en Adam want zij begingen de zonde van fruit te eten van de boom van wijsheid. Ze waren niet snel genoeg om ook nog van de andere boom te eten. Ze werden op heterdaad betrapt bij de eerste boom. Dat is het enige jammerlijke deel ervan.

En soms, als je niet bevooroordeeld bent, kun je dingen zien die de bevooroordeelde mind absoluut niet kan zien. Eva wordt er door de duivel van overtuigd om van de boom van wijsheid te eten. Eva is natuurlijk bang – God heeft het verboden – maar de redenering die Eva overtuigt is erg betekenisvol. De duivel zegt, "je begrijpt niet waarom. Hij heeft je de twee meest betekenisvolle ervaringen verboden. Hij heeft je wijsheid onthouden, hij heeft je de onsterfelijkheid onthouden, want hij is erg jaloeus. Als jij ook verlicht bent, en je bent ook onsterfelijk, zul jij zelf ook een god zijn. En dat is zijn jaloezie. Hij wil de enige god blijven en wil niet dat iemand anders die positie bereikt."

Ik sta verbaasd dat niemand de duivel heeft gewaardeerd, want wat hij zegt is betekenisvoller – vergeleken met de orders van God, die fascistisch zijn. God lijkt op een soort Adolf Hitler. Ik moet je eraan herinneren dat het woord 'devil', duivel, en het woord 'divine', goddelijk, allebei van dezelfde Sanskriet wortel komen. Beiden betekenen hetzelfde. Misschien is de duivel wel de eerste grote revolutionair. Zijn enige misdaad was dat hij in opstand kwam tegen God; verder was hij zelf een engel, maar omdat hij de mind van een revolutionair had werd hij uit het gezelschap van God gegooid, veroordeeld als slecht. Maar de manier waarop hij Eva heeft overtuigd geeft mij een intens respect voor de man. Hij leert je precies wat alle verlichte mensen van de wereld hebben geleerd, dat jij een god kunt worden. Je bent in wezen een god, je bent het alleen maar vergeten. Misschien lig je te slapen en weet je niet wie je bent; het enige wat je nodig hebt is wakker worden.

Jezus probeerde het en juist vanwege deze poging werd hij gekruisigd. Hij was nog niet verlicht – dat kan zonder meer gezegd worden, want hij geloofde nog steeds dat hij superieur was, de eniggeboren zoon van God, en dat elk ander menselijk wezen inferieur is, ondersteuning behoeft. Niemand kan deel van het Koninkrijk Gods worden zonder in hem te geloven. Dit is niet echt de manier van een verlicht mens.

Zodra Gautama Boeddha verlicht werd was het eerste waar hij zich plotseling bewust van werd dat het hele bestaan verlicht is... gewoon onbewustheid, mensen zijn gewoon diep in slaap. Misschien zijn bomen nog meer in slaap; bergen zijn in een coma, maar de wezenlijke kern van elk levend wezen – in slaap of wakker – is hetzelfde. Er is geen kwalitatief verschil.

Jezus kon niet verlicht zijn, want hij geloofde nog steeds in nep ideeën van deugd. Wat is deugd? Gehoorzaamheid, slavernij. En wat is zonde? Ongehoorzaamheid, opstand. En hij onderwees dezelfde dingen, maar hij raakte in de war. Na in het Oosten geweest te zijn kon hij niet zeggen dat God jaloers is. Dat is onmogelijk. Hij had in het Oosten een totaal andere atmosfeer gezien: hij had goddelijke mensen gezien en had miljoenen mensen gezien die geen enkel idee van een heersende god hadden. Het bestaan wordt in het Oosten als autonoom geaccepteerd; het is geen schepping.

Lang voor Charles Darwin, heel lang, duizenden jaren eerder, had het Oosten al begrepen dat het bestaan een evolutie is zonder begin of einde. En je kunt niet geloven dat Ronald Reagan probeert om Charles Darwin in Amerika te verbieden – hij heeft hem al verboden. Boeken over evolutie zijn verbrand, universiteiten worden gedwongen om het idee van de schepping te doceren, niet van de evolutie. De naam van Charles Darwin wordt niet langer genoemd in Amerikaanse universiteiten, in Amerikaanse hogescholen. Vreemd! En de hele wereld blijft gewoon zwijgen; niemand zegt iets. We zijn gewend om te denken dat we reeds ontwikkeld en beschaafd zijn. Wat Ronald Reagan nu doet is zo onopgevoed en onbeschaafd dat zelfs een primitieve samenleving zich er over zou schamen. We hebben verhalen gehoord dat Mohammedanen in de middeleeuwen bibliotheken verbrand hebben, de grote bibliotheek van Alexandrië. Die bibliotheek was zo groot dat het zes maanden duurde voordat het vuur gedoofd was. Het bevatte al de oude geschriften van Atlantis, het continent dat verdronken is. En wij waren van mening dat dit gedrag absoluut primitief was, maar het wordt nu gedaan in het meest pretentieuze land van de wereld – dat denkt dat het democratisch is, dat denkt dat het vrijheid van meningsuiting toestaat. Maar voor Charles Darwin is er geen vrijheid. Dit jaar zijn er nog boeken verbrand! En het hele onderwijssysteem heeft zich helemaal ontdaan van het idee van evolutie: de schepping moet onderwezen worden. Waarom? Omdat de schepping het christelijke denkbeeld is.

Er is geen wetenschappelijk bewijs voor de schepping. Er is alle bewijs voor evolutie. Het christelijke idee van schepping is zo dwaas dat je er niet boos maar juist vrolijk van wordt: God schiep de wereld vierduizend en vier jaar voordat Jezus Christus geboren werd. Dat betekent dat de wereld pas zesduizend jaar bestaat. Het is zo'n dwaasheid.

Vanwege dit idee hebben ze niet veel ruimte, dus moeten ze alles binnen zesduizend jaar zien te stoppen. Ze kunnen het hindoe idee niet accepteren, wat absoluut een wetenschappelijke basis heeft, dat de Rig Veda negentig duizend jaar geleden werd geschreven. Hoe kan het in de Christelijke begrenzing geplaatst worden? Alles moet binnen die zesduizend jaar gebeuren. Christelijke geleerden hebben geaccepteerd dat de Rig Veda hoogstens vijfduizend jaar kan zijn.

Maar zij zijn zich niet bewust dat de Rig Veda intrinsiek bewijs bevat dat ze negentig jaar oud is. Sterrenkundigen van de hele wereld zijn het er absoluut over eens dat een dusdanig sterrenbeeld sindsdien niet is voorgekomen. En het wordt in de Rig Veda beschreven, wat betekent dat de mensen het gezien moeten hebben, dat kan niet anders. De beschrijving is zo gedetailleerd dat er geen ander bewijs nodig is. Het boek moet geschreven zijn toen het sterrenbeeld er was.

Er zijn vijftigduizend jaar oude skeletten gevonden in China. Christelijke theologen zijn in zulke grote moeilijkheden geweest – wat moesten ze hiermee doen? Maar je hebt altijd grote idioten.... Een groot theoloog heeft de theorie geopperd dat God de wereld heeft gecreëerd precies zoals het in de Bijbel is beschreven vierduizend en vier jaar voordat Jezus werd geboren, maar hij heeft ook dingen gemaakt die er uitzien als vijftigduizend jaar oude skeletten, gewoon om je geloof te testen. Nou, dit zijn de grote idioten van de wereld.

En Ronald Reagan dringt Amerika het idee op dat God de wereld heeft geschapen – tegen de grondwet van Amerika in, want de grondwet wil staat en religie absoluut gescheiden houden. Maar hij is sluw. Hij zegt, "dit is geen religieus denkbeeld, het is een wetenschappelijk denkbeeld." Het idee van evolutie betekent dat het bestaan eeuwig is. Het is nooit geschapen. Het is hier altijd geweest en het gaat door met zich te ontwikkelen tot nieuwe pieken van bewustzijn.

Voor Jezus nu was het erg moeilijk om zulke dingen te zeggen, maar een paar dingen konden wel. Hij zei dat God liefde is. Nou dit gaat absoluut tegen de joodse traditie in: God is zelfs niet je oom en jij zegt dat God liefde is!

Natuurlijk is voor Gautama Boeddha het ultieme bewustzijn niets anders dan zuiver liefde. Jezus heeft deze ideeën meegenomen en geprobeerd er een joods tintje aan te geven, maar hij kon de joden niet misleiden. Ze verdachten hem er onmiddellijk van dat hij onbekende en vreemde ideeën meebracht die hun traditie, hun religie zouden aantasten – vooral de jongere generatie. Jezus werd gekruisigd omdat hij, volgens mij, de eerste mens was die geprobeerd heeft om een paar Oosterse ervaringen in het Westen te introduceren. Het klimaat was er niet rijp voor. Het klimaat is er zelfs vandaag nog niet klaar voor.

Ik ben in het Westen geweest en ik heb het verschil in klimaat gezien. Ik heb een andere vibratie gezien, waarin meditatie vechten tegen de stroom in wordt. Het is niet een ontspannen loslaten; het is niet makkelijk om gewoon naar binnen te stromen. Alle krachten om je heen trekken je naar buiten.

Dit idee is een beetje moeilijk te begrijpen, dat we worden omgeven door verschillende soorten golven. De mensen die extrovert zijn zullen meditatie het moeilijkst vinden. De mensen die makkelijk van binnen ontspannen zullen wetenschappelijke projecten, experimenteren met voorwerpen erg moeilijk vinden en ervaren als tegen hun innerlijk verlangen om te ontspannen. Ze zullen gespannen raken en zullen een zeker leed voelen. Het is betreurenswaardig dat het zo is en het moet veranderd worden.

De mens is beide, het innerlijke en het uiterlijke, en de mensheid zou beide kleine poelen van energie moeten hebben. Er kunnen bijvoorbeeld universiteiten zijn die absoluut gewijd zijn aan het uiterlijke onderzoeken en er moeten universiteiten zijn die totaal gewijd zijn aan de innerlijke zoektocht. Dan zullen die universiteiten langzaam steeds meer verschillend worden van elkaar en tenslotte compleet gescheiden zijn van elkaar.

In India zijn er universiteiten geweest – lang voordat Oxford en Cambridge bestonden, was er een universiteit, Nalanda. Elke professor in Nalanda – en Nalanda had bijna duizend professoren – moest een mediterende zijn. Als iemand niet jarenlang gemediteerd had was er geen mogelijkheid om zelfs maar student in Nalanda te worden. Nalanda had vier ingangen... en het is mooi om te herinneren dat de portiers aan deze ingangen geen gewone mensen waren. Als iemand niet in staat was hun vragen te beantwoorden, als zij er niet van overtuigd waren dat hij de mogelijkheid bezat om een mediterende te zijn, werd hij bij de ingang reeds geweigerd. Het was niet mogelijk om naar binnen te komen en een onderhoud met de professoren te hebben. De portiers waren net zulke mediterenden als de professoren. En als je eenmaal door de portiers in Nalanda was toegelaten was het meer dan je ooit had kunnen verwachten: een grote mogelijkheid opende zich voor jou. De hele universiteit was alleen maar met één ding bezig, dat iedereen aan verlichting herinnerd moest worden. Al de geschriften wezen je erop, elke lezing, elke daad, oefening, was resoluut bedoeld om je naar binnen te brengen. Er waren een paar andere universiteiten... Tashila... maar ze waren allemaal bezig met het innerlijk van de mens.

Wij kunnen een wereld creëren waarin elke universiteit twee verschillende domeinen heeft. Er is helemaal geen conflict nodig; beide gebieden kunnen complementair worden. Maar er moet dringend iets gedaan worden om dit verschil tussen Oost en West uit de weg te ruimen.

Een van de grote Engelse dichters was Rudyard Kipling, die door het Engelse Koninkrijk tot koninklijke dichter, hofdichter was benoemd. Hij woonde de meeste tijd in India en zijn ervaring van India en Engeland wordt samengevat in zijn twee regels: "Oost is Oost en West is West en nooit zullen de twee elkaar ontmoeten." Ik kan wel zien dat hij een zeker inzicht heeft en wat hij zei was een feit. Maar als wat hij zegt de voorspelling van de toekomst wordt, als het voor altijd een feit zal blijven, dan is er geen hoop voor de mensheid om te overleven. Dan zal de mensheid schizofreen blijven. Ik zou willen zeggen dat tenminste in deze tempel West geen West is, Oost geen Oost, en dat de twee elkaar reeds ontmoet hebben. Ik zie niet dat er enige existentiële reden is waarom ze elkaar niet

zouden ontmoeten. We hebben in het hele verleden verkeerd geleefd en dit is de ultieme consequentie ervan. Ons hele redeneren over de mens moet compleet getransformeerd worden. Als de mens een innerlijk heeft – en een buitenkant heeft hij zeker – dan moet elke levensopvatting, elke levensstijl ze allebei omvatten; niets zou uitgesloten moeten worden. In deze mogelijkheid van een ‘hele’ mens, van de mens als een organische eenheid van het innerlijk en het uiterlijke, van het wereldse en het gewijde, ligt de enige hoop om deze mooie planeet te laten overleven. Anders balanceren we reeds op het randje van een globale zelfmoord.

Sat Vijaya, je hebt gelijk als je het moeilijk vindt om in het Westen naar binnen te gaan en dat het hier zo makkelijk gebeurt. Deze alchemie is er zeker: Het Oosten vibreert met zo veel verlichte mensen dat, als je hier mediteert, alles om je heen je onzichtbaar helpt.

We zijn ons nu bewust van radiogolven; radiogolven gaan langs alle kanten om je heen, ofschoon je hen niet kunt horen. Er is alleen een mechanisme, een ontvankelijk mechanisme, nodig, een radio, en onmiddellijk kun je alle stations van over de hele wereld ontvangen. Denk je dat de golven hier beginnen te komen als de radio afgesteld is op een bepaald kanaal? De golven zijn er altijd al; het is alleen dat er geen ontvangstcentrum voor is, dus blijf je er onbewust van.

Het is in de laatste wereldoorlog gebeurd ... iemand raakte heel zwaargewond, en toen hij weer bij bewustzijn kwam voelde hij iets vreemds; het voelde alsof hij naar een radio uitzending zat te luisteren. Hij kon het niet geloven. Hij keek overal om zich heen... er was geen radio. Tenslotte vertelde hij het tegen de dokter. De dokter moest lachen en zei, “Je moet het je verbeeld hebben.” Hij zei, “het is geen verbeelding. De juiste tijd wordt aangekondigd; de uitzendingen, het nieuws...” Eerst geloofde niemand hem, want hoe kan dat dan?

Maar uiteindelijk moesten ze er op een bepaalde manier achter komen wat er aan de hand was. Ze plaatsten een radio in de andere kamer en zeiden tegen de man, “Wat je ook hoort, schrijf dat maar op.” De man beschreef precies alles wat er uitgezonden werd!

Maar het was een erg moeilijke situatie. Het opende een nieuwe deur; het maakte duidelijk dat onze oren in staat zijn om radiogolven te ontvangen. Misschien dat we op een dag iets mechanisch, gewoon een klein mechaniekje aan het oor gehecht kunnen hebben. Maar die man werd er gek van, want hij kon niet slapen – en toen hij steeds helderder werd, was het niet één station dat hij hoorde; hij ontving vele stations tegelijk. Hij werd gek. Hij zei tegen zijn dokter, “Hou op met je experimenten en je bevindingen; anders pleeg ik zelfmoord! Je repareert mijn oor terug zoals het hoort te zijn, normaal.” Er moest een operatie gedaan worden.

Maar een ongeluk maakte duidelijk waar we toe in staat zijn. Het enige wat we nodig hebben is een schakelaar om de radio aan of uit te zetten. Of gewoon een klein mechaniekje zodat we kunnen kiezen welk station we willen horen. Op een dag zal dat zo zijn – het moet er wel van komen. Het is uitgesteld omdat radio bijna uit de mode is geraakt. De televisie heeft haar plaats ingenomen. Maar wat er met radiogolven is gebeurd kan ook met je ogen gebeuren. We moeten misschien op een ongeluk wachten, maar de mogelijkheid is er, want dat zijn ook bepaalde soorten golven die plaatjes naar je televisiescherm brengen. Waarom kunnen ze die niet direct naar je ogen brengen? Wetenschappers zeggen dat onze capaciteit om te zien erg beperkt is. We kunnen slechts bepaalde golflengten horen. We kunnen slechts bepaalde gebieden zien. De uil bijvoorbeeld kan meer zien dan wij; zijn capaciteit om te zien is veel groter, veel sterker. Daarom kan hij in de nacht zien wanneer wij alleen maar duisternis zien. Maar hierdoor werden zijn ogen zo delicaat dat hij ze niet kan openen in het zonlicht. Hij kan alleen erg delicate stralen ontvangen; de zon is te veel, te verblindend. En we zijn er volledig bewust van dat als wij denken dat het dag is, het voor de uil nacht is. De uilen hebben al miljoenen jaren geleefd, helemaal in staat om in de meest donkere nacht te zien. Hoe donkerder de nacht des te ontvankelijker de uil wordt omdat zijn ogen zo verfijnd zijn.

Er zijn andere golven waarvan een paar mensen zich bewust zijn, en men vindt hen een beetje dol, gek. Maar ze zijn niet gek. Ze zijn misschien niet de norm....

In India bijvoorbeeld heeft de geneeskunde zich op een totaal andere manier ontwikkeld – ayurveda, de Indiase geneeskunst. Zelfs de naam ervan geeft het verschil aan. “Geneesmiddel” betekent gewoon dat je de ziekte geaccepteerd hebt en haar probeert te genezen. Geneesmiddel is genezend. “Ayurveda” betekent wetenschap, of nauwkeuriger, de “wijsheid van het leven.” Het heeft niets met ziekte te maken. De nadruk ligt erop dat het leven sterker gemaakt moet worden zodat ziekte zich niet voordoet. Het is niet genezend, het is preventief.

Net een paar dagen geleden was een Japanse sannyasin hier, Masashi Murakoshi. Hij is een groot wetenschapper, in het bijzonder wat atomaire straling betreft. Hij heeft twintig jaar in Hiroshima gewerkt en hij heeft ontdekt... Hij heeft een paar dingen meegebracht en zal nog meer meebrengen. Hij heeft deze dingen per ongeluk ontdekt, want hij heeft twintig jaar in Hiroshima gewerkt, waar de straling steeds minder wordt.

De bom werd veertig jaar geleden op Hiroshima gegooid. In veertig jaar tijd is de intensiteit van de straling heel veel lager geworden. En hij stond verbaasd: toen hij na twintig jaar uit Hiroshima terugkwam, konden zijn collega's in de universiteit het niet geloven. Hij was daarheen gegaan toen hij vijfenveertig was en toen hij terugkwam leek hij nog steeds vijfenveertig! Zijn collega's waren reeds met pensioen.

Dat maakte hem er bewust van dat een kleine hoeveelheid radioactiviteit, atomaire straling, niet vernietigend voor het leven is, maar integendeel een enorme bescherming kan betekenen voor leven. Dus heeft hij een paar dingen gemaakt. Hij heeft riemen gemaakt – je kunt ze vierentwintig uur per dag dragen. De riem is gevuld met radioactief materiaal wat in je lichaam gaat stralen. Een paar sannyasins hier hebben het gebruikt en zij zeggen allemaal dat het echt heel goed voelt. De een voelt zich jonger en een ander energiever. Hij heeft kleine bordjes gemaakt voor in bad terwijl je in je bad rust. En dat radioactieve materiaal zal het water om je heen radioactief maken.

Zijn inzicht is dat het leven verlengd kan worden, vele ziekten voorkomen kunnen worden; en diegene die er al zijn kunnen genezen worden. En hij maakt veel verschillende dingen. Hij heeft mij gelezen en was erg geïnteresseerd toen hij hoorde dat ik vergiftigd was door de Amerikaanse regering. Dat was de reden van zijn komst, om een paar dingen te brengen die volgens hem het gif uit het lichaam kunnen halen. Deze dingen heeft hij gemaakt voor de Japanse keizer, Hirohito. Een speciale thee met radioactief materiaal...

Die kleine ceintuurs... een ceintuur kost tweeduizend dollar, maar ze zien er gewoon uit als een riem die niet meer dan vijf roepie waard is. Het materiaal zit vanbinnen; het kan gewoon van alles zijn wat blootgesteld is geweest aan straling. Het kan aarde zijn, het kan afval zijn, maar het straalt nog steeds, het is kostbaar.

De grootste producent van nucleaire bommen in Amerika heeft tegen deze wetenschapper gezegd dat hij alles wilde opkopen – ongeacht de kosten – al zijn ontdekkingen en hun patenten. Hij heeft geweigerd want hij wist: het idee moet niet zo zijn dat deze uitvindingen op de markt komen voor algemeen gebruik. Want als iedereen radioactiviteit en straling gaat gebruiken, zal hij steeds minder ontvankelijk zijn voor welke gevaarlijke hoeveelheid ook. Hij zal een zekere muur in zichzelf creëren; hij kan elke atoomexplosie overleven. Hij zal genoeg atoomenergie in zich hebben om dit te weerstaan. Er zijn andere sferen van energie, en je kunt zelf een paar kleine experimenten uitproberen. Je kunt een stel rozenstruiken planten van dezelfde grootte, in dezelfde aarde, en met dezelfde mest, dezelfde zorg gevend, maar doe één ding: met de ene struik, moet je heel liefdevol zijn. Praat er gewoon tegen, ga ernaast zitten. En je zult iets vreemds zien: ze krijgen allemaal dezelfde verzorging, hetzelfde voedsel, dezelfde aarde, hetzelfde water, maar deze struik ontvangt iets wat de anderen niet krijgen, deze struik zal groter zijn, met meer blad, groener, en het zal grotere bloemen dragen dan de anderen. Je hebt een bepaald energieveld van liefde rondom de struik gecreëerd. Jij kunt dit niet zien, noch zijn er wetenschappelijke instrumenten beschikbaar om het te beoordelen, maar je ogen kunnen het verschil zien.

Als duizenden jaren lang een land mediterenden heeft voortgebracht is het gevuld met onzichtbare vibraties. Het is niet toevallig dat eeuwenlang zoekers naar het innerlijk naar het Oosten zijn gegaan. Een zekere trekkracht, een bepaalde magnetische energie heeft er zich verzameld en dat werkt nog steeds. Ook al is het Oosten ten prooi gevallen aan donkere dagen van armoede en slavernij, honger, hongersnood en zelfs geen water om te drinken – toch gaan de vibraties van Mahavira, Parshvanatha, Gautama Boeddha, Bodhidharma door met diegenen te bereiken die bereid zijn hen te ontvangen. Het hangt allemaal van jou af. Als je op een eerlijke zoektocht bent, is het Oosten de plaats voor jou. Hier kun je veel gemakkelijker tot bloei komen, spontaner, meer ontspannen. Dit zal ergens anders niet mogelijk zijn -- je zult er daar voor moeten vechten, je zult moeten strijden tegen krachten die je niet kunt zien.

Een Engelsman, een Amerikaan en een Fransman zijn op een cruise, als het schip op een rots loopt en begint te zinken. "Vrouwen en kinderen eerst!" schreeuwt de Engelsman. "Vrouwen en kinderen eerst!"

"Fuck de vrouwen en kinderen!" brult de Amerikaan.

"Oh la la!" zegt de Fransman. "Is daar nog tijd voor?"

Een Engelsman gaat naar zijn dokter. "Dok," zegt hij, "Ik ben stapelverliefd op dit Poolse meisje. U moet me helpen om een Pool te worden."

"Weet je dat zeker?" vraagt de dokter. "Om dat te bereiken moeten we de helft van je hersenen verwijderen."

De man zegt dat het hem niet kan schelen, hij wil die operatie hoe dan ook.

Later, als hij wakker wordt, vindt hij de dokter naast zijn bed. "Het spijt me vreselijk," zegt de dokter, "we hebben een grote fout gemaakt. We hebben driekwart van je hersenen verwijderd."

De man slaat zich tegen het hoofd en huilt, "Ah, mama mia!"

Oké, Maneesha?

Ja, geliefde meester.